Rapport : Sara Lubich, billedkunstner
Ophold på DIA 26. marts - 9. april 2018

Jeg ankom sent på aftenen til metrostationen Acropoli. Luften var lun og der duftede sødt og syrligt af appelsintræer. Jeg fandt min vej gennem de smalle gader i den gamle bydel Plaka til instituttet, hvor jeg skulle hente nøgler hos nabohotellet. Mit værelse lå øverst: nr. 3 på Herrefondos 12. Jeg havde tungt fotoudstyr med, og måtte pakke lidt ud for foden af trappen, og så bærer bagage op ad etaper. Venlig og rar atmosfære. Mit værelse blev også mit arbejdsrum og badeværelset mit mørkekammer, når jeg skulle skifte eksponerede 4x5 film til ikke-eksponerede film.

Den første uge vandrede jeg rundt med mit analog småbilledkamera, og fik en fornemmelse af byens liv og kvarterernes placering i forhold til hinanden og i forhold til oldtidens ruiner. Jeg fotograferede undervejs, og pejlede mig samtidig ind på hvor og hvilke emner jeg skulle vende tilbage til og fokusere nærmere på.

Byens parker, ruiner, museer, arkitektur og materialer, folder, flader, farver og tekstur tiltrak min opmærksomhed, og jeg lod mit øje forføre af det hele. Ved så kort et arbejdsophold var det ikke muligt for mig at nå at få fremkaldt film undervejs, og det blev derfor min strategi ikke at begrænse mig selv i hvad jeg skulle lede efter, men derimod at fylde så mange film som muligt med optagelser.

Mit ønske med et ophold i Athen bestod i en videreførelse af et længerevarende arbejde, hvor omdrejningspunktet er liv og forgængelighed. I Athen var min ambition at arbejde ud fra et æstetisk kultur- og byhistorisk udgangspunkt. Resultatet skal blive en kunstnerbog, som hovedsagligt består af fotografisk materiale som forlæg.

I min anden uge i Athen begyndte jeg at arbejde mere struktureret og fandt stor glæde i at vende tilbage til antikkens ruiner. Jeg blev dog klar over, at der er strenge krav ved brug af optagelser på de historiske områder (fotografi og film), og at man skal ansøge længe før forventet ankomst for at få de nødvendige tilladelser. (Særligt Akropolis og Akropolismuseet). Jeg undgik tilladelse og repressalier ved at ligne en turist. Jeg kunne dog have ønsket mig, at kunne medbringe mit storfomatkamera til Akropolis.

Storformatkameraet tog jeg derimod med til Athens eneste marmorbrud, der ligger i den nordlige del af Pentelikon-bjerget. Her udhugges marmor, som blandt andet benyttes til restaurering af ruinerne på Akropolis, da det er samme marmortype som den oprindelige: Den type som oldtidens grækere hentede i den sydlige del af bjerget.

Foruden mit kunstneriske arbejde tog jeg mig også tid til at opsøge Athens samtidskunstscene samt gøre nye kontakter inden for kunstnerdrevne udstillingssteder og udgivelsesplatforme.

Mit ophold var kort, men yderst intenst; Lykken er, når man kan nyde godt af sådan et komprimeret og givende forløb – nu og i resten af livet – kunstnerisk, kulturelt, socialt.
Her ønsker jeg også at bemærke værdien af de stunder jeg tilbragte med mine medbeboere Grethe Rostbøll og Camilla Stockmarr. Tak for udveksling og de gode samtaler.

DIA, tusind tak for opholdet, generøsitet og venlighed!

Inspirationssnapshots